

51 ወርቃማ ቃል!

“ዳዊትም ሰይፉን በልብሱ ላይ ታጠቀ፤ ገናም አልፈተውምና መሄድ ሞከረ።
ዳዊትም ሳለልን፡- አልፈተንሁትምና እንዲህ ብዬ መሄድ አልችልም አለው።
ዳዊትም አወለቀ” (ሳሙ. 17:39)

በ1960ዎቹ ኢጋማሽ ማሳቸሰትስ በምትገኘው ካምብሪጅ ከተማ የሚኖር ኬን ጋልብራይዝ የሚባል ታዋቂ ኢኮኖሚስት ነበር። እንደ ቀን ኬን ከሥራ ገብቶ ራት ከበላ በኋላ ማንም እንዳይቀለቅለው ለሠራተኛው ተናግሮ ጋደም ይላል። ጥቂት ቆይቶ የቤቱ ስልክ አቃጨለ። የኬን ሠራተኛ እጆቻውን አንለታ በለሆላስ «ሄሎ» አለች። ከዚያ ወገን «ጋልብራይዝን አቅርቧልኝ!» የሚል ቆፍጣና ደምጽ መጣ። ሠራተኛይቱ «ጌታዬ፤ እቶ ጋልብራይዝ ተኝተዋል፤ ለለዚህ ላቀርብሎት አልችልም» አለች። ለካ ደዋዩ የወቅቱ የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ሊንዶን ጆንሰን ኖረዋል። «እኔ ፕሬዚዳንት ጆንሰን ነኝ፤ ቶሎ ቀለቅሽና አቅርቧልኝ» አሉ። ሠራተኛይቱም «ከቡር ፕሬዝዳንት፤ ሚሊተር ጋልብራይት የተኙት ማንም እንዳይቀለቅስኝ በማለት ትዕዛዝ ሰጥተው ነው፤ ለለዚህ ከትልቅ አክብሮት ጋር ልቀለቅሳቸው አልችልም። ደግሞም እኔ የምሠራው ለአላቸው አንጂ ለአርሶ አይደለም» በማለት አንደ መለሰችላቸው በታሪክ ማህደር ሠፍሯል።

«እምቢ ሁልጊዜ ከፉና አሉታዊ ቃል ነው!» ያለው ማን ነው? ትክክል ላልሆነ ነገር ሕምቢ ለንል፤ ትክክል ለሆነው ነገር ሕሺ እያልን እንደሆነ ምን ያህል አለተውለናል? አውጥቶና አውርዶ ሌሎችን ሕምቢ የሚል ለው፤ አስቀድሞ ለራሱ ሕሺ ያለ ብቻ ነው። ምንም እንኳ ሕምቢ የሚለውን ቃል አንደ መልስ የማይቀበሉና እንደ ዐመጽ የሚቆጥሩ ሰዎች በዙሪያችን ቢኖሩም ጨካኝ ልንለምደውና ልናለለምደው የሚገባን ቃል ነው። ባለፈላጊው ቦታ ከአክብሮት ጋር ሕምቢ ማለት ለባዩ ጤና የሚለጥ፤ አረፍት የሚያጎናጽፍ፤ ከጸጸት የሚታደግ፤ ቀጣይ ግንኙነትን

የሚያለምር ፍቱን መድኃኒት ነው። ማንንም ላለማለዝን ለሁሉ 'አሺ' የሚል ለው በቀኑ መጨረሻ ሁሉንም ማሳዘኑ አይቀርምና።

ከባህላችንና ካለተዳደጋችን የተነሳ “እምቢ” ወይም “ይቅርታ አልችልም” የሚሉት ቃላት ለብዙዎቻችን ፈጥነው የማይመጡልንና ለአፋችን አንደ ጥንብ የሚከብዱን አዳጋች ቃላት ናቸው። ሆኖም በቁርጠኝነት ራሳችንን ማለልጠን ይኖርብናል። አለበለዚያ ለአፍታ ላለማለዝን በሚል የማንችለውን አሺ አያልን በብዙ ወዳጆቻችንን ዘንድ ለዘለቄታው ተዓማኒነትን በማጣት በፍጻሜው ለው አልባ ሆነን አንቀራለን። ሲጠየቁ እምቢ ወይም አልችልም ማለት ተለኗቸው ዕድሜ ልካቸውን ሲያፍሩ፤ ሲሸማቀቁ፤ ሲላቀቁና ሲጸጸቱ የሚኖሩ ሰዎች ቤቱ ይቆጠራቸው። “እምቢ! አልችልም!” ማለት እያለብን አለማለታችን የሚያስከትልብን ችግር ቃላችንን እለማከበራችንን ተከትሎ የሚመጣው ዕፍረት ብቻ ሳይሆን ከአቅማችን በላይ በሆነ ሁኔታ ውስጥ ለመፈጸም በምናደርገው ትግል ለከፍተኛ ውጥረትና ለጤና መዛባት መዳረጋችን ነው።

በእርግጥ እምቢታ በሚገባ ታለበበት፤ በቂ ምክንያት ቀርቦበት፤ ከአክብሮት ጋር ሲነገር የሚባው ቃል አንጂ እንዲሁ በግብታዊነት የትም የሚዘራ ቃል መሆን የለበትም። ያ ስንፍና፤ ዳተኝነትና እልክኝነት ይሆናል። ታለበበት ሲባል ግን እምቢ ወርቃማ ቃል ነው። ማህተመ ጋንዲ እንዳለው “ካልታለበበት የአንገት በላይ “አሺታ” የታለበበት የአንጀት “እምቢታ” ይበልጣል።” ለለዚህ እምቢ ማለትን፤ ሌሎች እምቢ ሲሉን አክብሮ መቀበልን ባህላችን ለማድረግ እንጀምር። አንደ ወላጅ ለልጆቻችን፤ አንደ እሠሪ ለበታቸውችን፤ አንደ በታች ሠራተኛ ለአለቆቻችን፤ አንደ ባል ለሚስታችን፤ አንደ ሚስት ለባላችን፤ አንደ አገልጋይ ለምዕመናን፤ አንደ ምዕመን ለመሪዎቻችን፤ አንደ መንግሥት ለሕዝባችን፤ አንደ ሕዝብ ለመንግሥታችን ማለት በሚገባን ጊዜ ሁሉ “እምቢ” ወይም “ይቅርታ አልችልም” እንበል። “እምቢ” በቦታውና በጊዜው የተባረከ ቃል መሆኑን አንርሳ።

የለው ግርማ ሳያስፈራን፤ ማዕረግ ሳያለደነግጠን፤ ጥቅም ሳያጓጓን፤ ተንክል ሳይበግረን እምቢ ማለት ባለብን ቦታ ሁሉ « እምቢ! » ማለት አንዴት ያለ ብጽዕና ነው። ትንሹ የበጎች አረኛ ዳዊት ንጉሡን ሳያልን በበቂ ምክንያትና በአክብሮት “እምቢ” ማለት ከቻለ አኛም በዙሪያችን

ላሉ እምቢ ማለት ሊላኝን አይገባም። ታዲያ እምቢ የሚለውን ቃል ሥራ ላይ ማዋል ያለብን ለሌሎች ብቻ አይደለም። በግል ሕይወታችን ከራሳችን ጋር ባለን ግንኙነት በአስፈላጊው ስዓት ለነፍሳችን ደጋግመን የምንገባለት ቃል መሆን ይኖርበታል። በምድር ስንኖር ሥጋዊ ተፈጥሯችን የሚንስፈስፍላቸውና “ካላገኘሁ ሞቼ እገኛለሁ” የሚላቸው መጠይቆች ሥፍር ቁጥር የላቸውም። ሁሉን በእሺታ ከታዘዝነው መጨረሻችን ሞት እንደሚሆን ሳይታለም የተፈታ ነው። ስለዚህ ጥርሳችንን ነክሰን ለምኞት፣ ለእጉል ልማድ፣ ለቅንጦት፣ ለጊዜያዊ ደስታ፣ ለክንቱ ውዳሴ፣ ለሚያልፍ ክብር የሚቀርቡልንን ጥያቄዎች ሳናመነታ እምቢ እንበል። እምቢ በቦታው የጀግና እንጂ የፈሪ ቃል አይደለምና እምቢ ለማለት ራሳችንን እናስለምድ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ሒቶ 2፡11-14, ዕብ. 11፡24, ዘፍ. 39፡7,8

ጸሎት

አባት ሆይ እሺ ማለት ባለብኝ ጊዜ እሺ እያልኩ ፣ እምቢ ማለት ባለብኝ ጊዜ እምቢ እያልኩ እንድኖር ጸጋህን አብዛልኝ።

52 ማቃለልና መድከም

«እንደ ልጆችም ከእናንተ ጋር፡- ልጄ ሆይ፡ የጌታን ቅጣት አታቅልል፡ በሚገሥጽህም ጊዜ አትድከም፤ ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና፤ የሚቀበለውንም ልጅ ሁሉ ይገርፈዋል ብሎ የሚነግረውን ምክር ረስታችኋል» ዕብ. 12፡5-6

እዜብ ታላቅ አህቴ ናት። ተከታታይና በዕድሜ ተቀራራቢ ስለሆንን በልጅነታችን ፍቅራችንም ሆነ ጠባችን፣ ልማታችንም ሆነ ጥፋታችን እንድ ላይ ነበር። እናታችን ከሥራ ስትመለስ የጥፋታችን ወሬ ከደረሳት ያለ ምንም የማጣራት እርምጃ ሁለታችንንም እስገብታ ትገርፈናለች። እባታችን በቅርብ ስላልነበር እናታችን ተወልዳ ባደገችበትና በተከበረችበት ሰፈር ልጆቿ «የሴት ልጅ» እንዳንባልባት ቅጣቷ የመረረና የከረረ ነበር። ምንም እንኳ እሷ የምትቀጣን ወደ ፊት ሰው እንድንሆላት እስባ ቢሆንም ጨቅላ እእምሯችን ያን ለመገንዘብ የሚበቃ አቅም አልነበረውም።

ታዲያ የምንቀጣው ቅጣት እንድ አይነት ቢሆንም የእኔና የአህቴ ምላሽ ግን ፈጽሞ የተለያየ ነበር። እዜብ እናታችን የምትገርፈን ስለማትወደን እንደሆነ ስለምታስብ ይመስለኛል በማልቀስ ልታስደስታት ወይም በልመና ልትሸነፍላት አትፈልግም። ይልቅ ጥርሷን ነክሳ እጄን እያፈራረቀች በመስጠት ግርፋቷን እንደ ውሃ ትጠጣዋለች። ሕመሙ ቢጠዘጠዛትም ትውጠዋለች እንጂ አታለቅስም። እናቴ እጄ ዝሎ ስትተዋት «ምንም እልሆንኩም!» በሚል እልህ ትወጣና እያየቻት መጫወት ትጀምራለች። ባጭር ቃል ቅጣቱን ታቃልለዋለች። በተቃራኒው የእኔ ተራ ሲደርስ እናቴን መማፀን እጀምራለሁ፤ ለማስረዳት አጥራለሁ፤ ቀድሜ እነፈርቃለሁ። በለቅሶና በመንፈራገጥ ግርፋቴን አጠጣና ደከሟት ስትተወኝ በረንዳ ላይ አወጣና አለቅሳለሁ። እንደ እዜብ “እላመመኝማ!” ብዬ ወደ ጫወታ መመለስ ፈጽሞ አይሆንልኝም። አተከዛለሁ፤ አቆዝማለሁ፤ ሁሉ ያስጠላኛል። በተግባር ባላደርገውም በሃላብ «እዚህ ቤት መኖር አልፈልግም፤ ጠፍቼ ገዳም እገባለሁ!» በማለት እንረመርማለሁ። ባጭር ቃል ከቅጣቱ የተነሳ ፈጥኜ ተስፋ አቆርጣለሁ። እዜብ ስለምታቃልለው፤ እኔ ደግሞ ፈጥኜ ስለምደከም ሁለታችንም በልጅነታችን ከእናታችን ቅጣት ልናገኝ የሚገባንን ተግዛጽና ምክር

ያገኘን አይመለሰንም። የዕብራዊያን መልዕክት ጸሐፊ ከምሳሌ መጽሐፍ በመጥቀስ የእግዚአብሔርን ቅጣት አቃልለው ወይም በተቃራኒው በተግሣጹ ደከመው ከቅጣቱ ፍሬ ነገር እንዳይጎድሉ የቀደሙትን አማኞች በአፅንኦት ይመከራል። ካለቡት በቀር በቅጣት ወቅት ከሁለት በአንዱ ጽንፍ ልንወድቅ እንችላለን። ቅጣት ማቃለል ወይም በቅጣት መድከም። ጌታ የሚቀጣን ለላጠፋን ብቻ ሳይሆን በውስጣችን ያለውን አደገኛ የሆነ የማጥፋት ዝንባሌ ከወዲሁ ለማረቅና መልክ ለማስደዝ ነው። ከአባታችን ከአዳም የወረሰነው የአመፅና የኃጢአተኝነት ባሕር ዛሬ በቅጣት ካልተቀረፈ ነገ አድጎ ለጠላታችን መጠቀሚያ፣ ለአምላካችን መስደቢያ፣ ለእኛም መጥፊያ እንደሚሆን ጌታ ለለሚያውቅ እጁን ልኮ ሥጋዊነትን ከላያችን ይገፋል። በምትኩ የልጁን ባሕር በውስጣችን በማሥረጽ የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ያደርገናል።

ጉዳዩ የመቅረጽና የመሥራት ከሆነ ለምን «ቅጣት» ተባለ? ብሎ የሚጠይቅ ይኖራል። በእርግጥ እኛ ቅጣትን የምናውቀው ከጥፋት ጋር በተያያዘ ብቻ ነው። እውነቱ ግን ከዚህ ይለያል። ወላጆቻችን የሚቀጡን ለላጠፋን ብቻ አልነበረም፤ ያ ቢሆንም ኖሮ ፍርድ እንጂ ቅጣት ተብሎ አይጠራም ነበር። ነገር ግን የልጅነት የጥፋት ዝንባሌያችን ወደ ፊት አድጎ ወንጀል እንዳይሆንብንና እንዳያስፈርድብን በልጅነታችን ለማቅናት ይቀጡን ነበር። እግዚአብሔርም የሚገሥጽን ባሕሪያችን በጊዜ ሳይገራ ቀርቶ ከዓለም ጋር እንዳንኮነን በጠዋቱ ሊያቀናን ነው። መቼም ቅጣት በጊዜው ደስ እንዲያስኘንና ሃሌቱያ እንድንል አይጠበቅብንም። እውነቱ ይህ ነው ቅጣት ሁሉ ለጊዜው ያማል፤ ስለዚህም ያሳዝናል። ነገር ግን ስሜቱ ላይ ማተኮራችንን ትተን ዓላማው ላይ ብናነጣጥር የመታገሥ ዕድል እናገኛለን። ለንለምደው ፍሬውን ስለምናጣጥም የበለጠ እንታገሣለን። ቀስ በቀስ ቅጣት የልጅነት ዕዳ ሳይሆን የልጅነት መብት እንደ ሆነ ይገባናል። ዲቃላ አይቀጣምና። መቀጣቻችን የልጅነታችን ማህተም እንደሆነ እንረዳለን። ለለዚህ ማቃለቱንም ሆነ መድከሙን ትተን ዘላለማዊ ትሩፋቱን እያየን ለመንፈላችን አባት አየተገዛን በሕይወት እንኖራለን።

ተጨማሪ ንባባት፦ ምሳሌ 3፡11, 12፤ እዮሳ 5፡17፤ መዝ. 94፡12

ጸሎት

ጸድቅ አባት እግዚአብሔር ለፍጥረትህ የበኩራት አይነት እንድሆን አሰበህ በእውነት ቃል ስለ ወለድኸኝ ዘወትር አመሰግናለሁ። ምንም እንኳን ለእውነት በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ አንተ ምሳሌ አዲስ ሆኜ ብፈጠርም በሥጋዬ አሁንም የኃጢአት ዝንባሌ ያለው አሮጌ ተፈጥሮ አለ። ከዚህ ለምት የሚጣደፍ ማንነት የሚያድነኝ ዕለት ተለት የሚመራኝ እጅህ ነው። ይህ ሂደት ልጅነት ወራት የወላጅ ቅጣት ተመስሏል። እናም ለራሴ ጥቅም ስትቀጣኝ ቅጣትንህ እንዳላቃልል በሌላ በኩል ተስፋ በመቀረጥ እንዳልደከም አርዳኝ። ይልቅ የምትወደውንና የምትጠላውን፤ ደስ ያሚያስኝህንና የሚያስዝንህን ለይቼ የማውቅበት፤ ከክፉ የምርቅበት መልካሙን የምይዝበት አድርግልኝ።

“ሳልሠራህ አልሠራብህም!”

“የአግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡ የአስራሐል ቤት ሆይ፤ ይህ በከላ ሠራ እንደሚሠራ በውኑ እኔ በእናንተ ዘንድ መሥራት አይቻለኝምን? አነሆ፤ ጭቃው በበከላ ሠራ ሊጅ እንዳለ፤ እንዲሁ እናንተ በእኔ ሊጅ ላላችሁ፡” ኤር. 18፡

5-6

ጊዜው ፀሐይ አደራዋን ለጨረቃ ልታስረከብ የተዘጋጀችበት አመሻሽ ላይ ነው። አንድ ልማዴ ቀን ሳነብ የዋልኩትን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለማሰላሰል ከምኖርበት ከልደታ ተነስቼ ፖስታ ቤት ደርሼ ለመመለስ በዝግታ አርምጃ የቢሪምን ዳገት ማዝገም ጀምራለሁ። ወቅቱ የደርግ የመጨረሻ አመታት አካባቢ ሲሆን እኔም በስደት ከቆየሁበት ከጅቡቲ ከተመለስኩ በርካታ ወራት ተቆጥረዋል።

በረዥም ጊዜ ዝግጅት፤ በሦስት ወራት የድሬደዋ ቆይታ፤ በዘጠኝ ቀን አስልቺ የአግር ጉዞ በሕይወትና በሞት መሃል ተጉዜ ጥይ የወጣሁትን አገሬን ዳግም ከተቀላቀልሁ አንድ ዓመት ሊሆነኝ የቀሩት ጥቂት ቀናት ናቸው። የተመለስሁት ከውጭ አንደሚመጡ አንድ ሌሎች ዲግሪ ጭኔ፤ ዶላር ቋጥሬ፤ ንብረት ከምሬ ባይሆንም አንኳ ባይ አይደለሁም። የተመለስሁት ጌታን አማኝቼ፤ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቼ፤ የሕይወትና የአገልግሎት ዓላማ ሰንቄ ነው።

በዚያን ዘመን በለስ ቀንቶት ከአገር የወጣ ሰው ተመልሶ ይመጣል ብሎ ማሰብ ዘበት ነበር። የጓደኛዬ አባት መጀመሪያ ያገኙኝ ዕለት በቁጭትና በመገረም እየተመለከቱኝ “ልጄ... አናት ልጆቿን የምትደብቅበት አጥታ አንድ ገና ሆዴ ውስጥ በገቡ ብላ በምትመኝበት ዘመን ደህና ከወጣህበት አገር ለምን ተመለስህ?” በማለት በጥያቄ ያፋጠጡኝን አልረሳውም። “የሄድኩበት አገር አንዴት ነበር?” ሳይሉኝ በቀጥታ ወደ ቁጣ መዝለቃቸው አስገርሞኛል። አውነት ግን እኔ ለምን መጣሁ? ጓደኞቼ ወደ አሜሪካ፤ ካናዳና አውስትራሊያ ሲያቀኑ እኔ ለምን ወደ ኢትዮጵያ ተመለስኩ? መልሱ “ድምጽ ስምቼ” የሚል ነው። “የምን ድምጽ?” ትሉኝ ይሆናል። የአግዚአብሔርን ድምጽ ነዋ! ብቻ አንዴት ስማኸው? አትበሉኝ አንጂ ለመስማቴ ምንም ጥርጥር አልነበረኝም። “ወደ አባቶችህ አገር

ተመለስ፤ እኔም ቸርነትን አደርግልሃለሁ” የሚል ድምጽ በውስጤ ሰማሁ። ምንም እንኳ መጀመሪያው ላይ ነካ ያረገኝ የመሰላቸው ወገኖች ቢኖሩም በስተኋላ ግን “አግዚአብሔር የወደደው ይሁን!” በማለት በከብር ሽኝተውኝ ወደ ኢትዮጵያ ተመለስሁ።

አሁን ዳግም የአዲስ አበባ ነዋሪ ሆኛለሁ። ከስደት ከተመለስሁ ጀምሮ ዋና ሥራዬ የአግዚአብሔርን ቃል ማንበብና ያነበብሁትን ማሰላሰል ነው። ዛሬም ልማዴን ለማድረስ ሰዐይን ያዝ ሲያደርግ ቀን ያነበብኩትን ቃል አያሰላሰልሁ ከልደታ ተነስቼ ፖስታ ቤት ከሚገኘው ካሬ ቡና በወተቱን አጣጥሜ ጨለማው ከመበርታቱ በፊት በአግር ጉዞ ወደ ቤት ማዝገማቴን ቀጠልሁ። ስሞኑን በማነበው የባሕር ማዶ መጽሐፍ ያየኋቸው አግዚአብሔር በአስገራሚ መንገድ የተጠቀመባቸው ሰዎች ታሪክ ውስጤን በቅንዓትና በናፍቆት አንድዶታል። ድንገት “ጌታ ሆይ የምትጠቀምብኝ መቼ ነው? በኔ የምትሰራው መቼ ነው?” የሚል የማያባራ ጩኸት ከውስጤ ይፈልቅ ጀመር።

የሚከሰኩን አደባባይ አያቋረጥኩ ሳለ በቁሰል ላይ እንደሚፈስ ዘይት ልብን የሚያረሰርስ ድምጽ በውስጤ ሲፈስ ተሰማኝ። “ልጄ ሆይ! ሳልሠራህ አልሠራብህም!” የሚል። ለካ ሰው በኃጢአት በመውደቁ ችግር የገጠመው መንፈሱ ብቻ አይደለም! ሃሳቡ፤ ስሜቱና ፈቃዱም የውድቀት ሰለባ ሆነዋል። በዚህ ምክንያት ሰው በከርስቶስ ትንሳኤ በማመን መንፈሱ ዳግም ቢወለድም አዕምሮው ካልታደሰ፤ ስሜቱ ካልተገራና ፈቃዱ ካልተቃኘ በአግዚአብሔር እጅ የሚጠቅም መሣሪያ መሆን አይችልም። ለጊዜው ቢጠቀምበትም እንኳ ዘላቂነቱ አጠያያቂ ይሆናል። የመጀመሪያውን ሰው ከምድር አፈር በእጁ አንዳበጀው ሁሉ አሁንም በከርስቶስ ያዳነውን ሰው ዳግም በእጁ ሊሠራው ይፈልጋል። አግዚአብሔር በእጁ በሠራው መሥራት ይወዳልና። የአግዚአብሔር እጅ የሠራው ሰው “ስከብር የሚሆን፤ የተቀደሰ፤ ለአምላኩ የሚጠቅም፤ ለሰጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ዕቃ” መሆኑ አያጠያይቅም።

በትንሿ አዕምሮዬ ይህ ትልቅ አውነት ሲገባኝ “አቤቱ ትሠራኝ ዘንድ አነሆኝ!” አልሁ። ለካ ሳላውቀው ብዙ ተራምጄ ኖሮ ራሴን ቤታችን በራፍ ላይ አገኘሁት።

ጸሎት

ጌታ ሆይ አንተ ድንቅ ሠራተኛ ነህ፤ እጅህ ሰማይና ምድርን በውስጣቸውም ያሉትን ሁሉ ሠርታለሁ፤ አንተ በትሠራ ሕይወትንና ውበትን ታጎናጽፋለህ። አባክህ ትሠራበኝ ዘንድ በቃልህና በመንፈስህ አስቀድመህ ሥራኝ። አሜን።

**54
ቀኝ ኋላ ዙር!**

«ከፍ ከፍ ስትል ሰንፍን ያደረግህ አንደሆን፤ ከፉም ያሰብህ አንደ ሆን፤ እጅህን በአፍህ ላይ ሜን» ምላ. 30፡32

ጊዜው አንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር ሚያዝያ 1982 ዓ.ም ነው። በደቡብ አትላንቲክ ጦርነት ነግሷል። በፎክላንድ ደሴቶች የይገባኛል ጥያቄ በተቀሰቀሰው ግጭት የአርጀንቲናና የእንግሊዝ ሠራዊት በአየር፣ በየብስና በባሕር ለ 10 ሳምንታት ሲዋጉ ከርመው ጦርነቱ በእንግሊዝ አሸናፊነት ተጠናቋል። ከአሥር ሳምንታት በፊት ደሴቶቹን የወረሩት በወታደራዊው መንግሥት የሚመሩት የአርጀንቲና የመከላከያ ሠራዊት አይቆሰሉ ቆስለውና አፈግፍገው ከባሕር ማዶ ድንበራቸው ላይ ለፍረዋል።

ጦርነቱ ከመጀመሩ ጥቂት ቀናት ቀደም ብሎ አስቸኳይ የዕርዳታ አህል፤ መድኃኒቶችና የተለያዩ ቁሳቁሶች ጭኖ ወደ አገሩ ወደብ የሚያመራ የኡራጓይ መርከብ በአርጀንቲናና በፎክላንድ መሃል ስንጥቆ በሚያልፈው የባሕር መስመር ለመጓዝ መንገድ ጀምሯል። ሆኖም በጦርነቱ መጀመር ሳቢያ ላለፉት አሥር ሳምንታት በውሃ ላይ መከረም ግድ ይሆንበታል። ጦርነቱ ቢጠናቀቅም አንዳቸው ሌላቸው ላይ መሣሪያቸውን ደቅነው በተጠንቀቅ በሚጠባበቁት ጠበኞች መሃል ለማለፍ መሞከር ራሱን የማጥፋት ውሳኔ መሆኑን የተረዱት የመርከቡ ሠራተኞች ምን አንደሚያደርጉ ጠፍቷቸው በጭንቀት ተውጠዋል። ሌላ ተጨማሪ ጊዜያት ውሃ ላይ ለማሳለፍ ቢያስቡ በነዳጅና በሥንቅ አጥረት የባለ አደጋ ላይ አንደሚወድቁ ስለሚያውቁ ምን አንደሚወስኑ ግራ ገብቷቸው ያምጣሉ።

ድንገት የመርከቡ መሪ አንድ አብደት የሚመስል አስገራሚ ሃሳብ መጣለትና በደስታ ፈነደቀ። ወዲያው ሠራተኞቹን ሁሉ ሰብስቦ ሃሳቡን አካፈላቸው፤ መስማማታቸውን በሆታ ገለጹለት። ወዲያው ሃሳቡን ተግባራዊ ለማድረግ አንቅስቃሴ ጀመሩ። ሃሳቡ አንዲህ ነበር፤ መርከባቸው የጦርነት ቀጠናውን የሚያልፈው አርጀንቲናን በግራ፣ ፎክላንድ ደሴትን በቀኙ እድርጎ ነው። ለለዚህ የመርከቢቱን ግራ ጎን

ከዳር አስከ ዳር በአርጀንቲና ባንዲራ፤ ቀኝ ጎኗን ደግሞ በአንግሊዝ ባንዲራ በመቀባት ያለምንም ችግር ወደ ኡራጓይ ማቅናት ።

የመርከቡ ሠራተኞች በሙሉ ለሁለት ቀናት ቀለም በመቀባት ሥራ ተጠምደው ከዋሉ በኋላ መሪው ሁለቱም ጎን በሚገባ መቀባቱን አረጋግጦ ወደ ጦር ቀጠናው መጓዝ ጀመሩ። መሪው የወሰደው አርምጃ በመርከቡ ላይ ያሉትን ሰዎችና ንብረት አደጋ ላይ የሚጥል አስጊ ውሳኔ ቢሆንም የሁለቱን አገሮች የጦር ኃይላት ባቋረጠበት ጊዜ የሆነው ነገር ፈጽሞ የማይታሰብ ነበር። የአርጀንቲና ሠራዊት የአገራቸውን ባንዲራ በመርከቡ ላይ ሲያዩ መሣሪያዎቻቸውን አስቀምጠው በአከብሮት ሰላምታ ሰጡ። የአንግሊዞቹም በመደናገጥ ለባንዲራቸው ሰላምታ ሰጡ። መርከቡዋ ያለ አንዳች ችግር በታላቅ ከብር የጦር ቀጠናውን አቋረጠች።

የመርከቡ ካፒቱን ጮቤ ረገጠ፤ ሠራተኞቹ ፈነጠዙ፤ መሪያቸውን ተሸክመው ጨፈሩ፤ መጠጥ ዐይነት በዐይነት ተከፈተ፤ ትልቅ ፌሽታ ሆነ። ተበላ፤ ተጠጣ ተሰከረ። ስካር ያናወዛቸው ሠራተኞች ሳይታወቃቸው መሪውን ሲሸመልሉ መርከቧ አቅጣጫ ቀይራ በመጣችበት መንገድ መመለስ ጀመረች። ከሞቅታውና ከሆታው የተነሣ የሚሆነውን የሚያስተውል አንድ ሰው በመርከቧ ላይ አልነበረም። ሁሉም የነቁት ወደ ጦር ቀጠናው ገብተው የተኩስ ዕሩምታ ከግራ ከቀኝ ሲዘንብባቸው ነው። አሁን በአርጀንቲናም ሆነ በአንግሊዝ ጦር ወገን አንደ ቅድመ የሚያዩት የአገራቸውን ባንዲራ ሳይሆን የጠላት ባንዲራ ስለነበር ከመተኮስ ሊታቀቡ አልቻሉም። ዘግይተው ከስካር የነቁት መሪውና ሠራተኞቹ ነጭ ጨርቅ አያውለበለቡ ቢማጸኑም በጥይት ከመደብደብ አልተረፉም።

አግዚአብሔር ድል ሲሰጠን፤ ከፍ ከፍ ሲያደርገን፤ ትልማችን ግብ ሲመታ፤ ሃሳባችን ሲሰምር ምላሻችን ምን ይሆን? በችሎታችን ተመከተን፤ በአድናቂዎቻችን ሆታ ተውጠን አንፈነጥዛለን ወይስ ሰኬት ለሰጠን ለአግዚአብሔር በአከብሮትና በፍርሃት አንሰግዳለን? በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸው ለትምህርታችን የተጻፈልን አያሌ ነገሥታት አግዚአብሔር ጠላቶቻቸውን ባስገዛላቸው፤ ጎረቤቶቻቸውን ባስገበረላቸው ጊዜ በራሳቸው ኃይልና ብርታት ያመጡት እየመሰላቸው በከፍታቸው ታብየው ቁልቁል የወረዱ፤ ለአሕዛብ መተረቻና መዘበቻ

የሆኑ ጥቂት አይደሉም። እኛም ዛሬ በሰኬት ሳንደለል፤ በከንቱ ውዳሴ ሳንፈታ በተከናወነልን ቁጥር አግዚአብሔርን ለማከበር እንትጋ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ሚኪ. 7+16፤ 2ዜና 26+1-23፤ መዝ. 10+4

ጸሎት

ጌታ ሆይ ጥጋብን፤ ከፍታን፤ ድልን፤ ሰኬትን ያለ አንተ መሸከም አይቻልም። በእነዚህ ውስጥ ከየት አንደተነሣን፤ ትናንት ማን አንደነበርን፤ አንተ ምን አንዳደረከልን ለመርሳት አንጋለጣለን። በቀላሉ እንሰታለን። አቤቱ! እባክህ ከመታባይ ጠብቀኝ፤ ከስንፍና ሃሳብ እድገኝ። ድል ስትሰጠኝ የድሉ ባለቤት አንተ መሆንህን አስተውቼ የሚገባህን ክብር አንድስጥህ እርዳን።

55 የተሰወረው ሲገለጥ

"ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን... የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሸክመን እንዘራለን" 2ቆሮ. 4፡ 7, 10-12

በታይላንድ ዋና ከተማ ባንኮክ ቻይናውያን በብዛት በሚኖሩበት ዋት ቾታናራም ተብሎ በሚጠራ ሠፈር የሚገኝ ከሸክላ የተሠራ የቡድሃ ኃውልት ነበር። ኃውልቱ የሱኮታይ ሥርወ መንግሥት ታይላንድን በሚገዛበት በ 13ኛውና በ14ኛው ከፍለ ዘመን በህንድ የሥነ ቅርጽ ጠበብቶች እንደተሠራ ይነገርለታል።

ከብዙ ዘመናት በኋላ የቻይናዎቹ ሠፈር እየተዳከመና እየወደቀ መሄዱን የተመለከተት ባንኮካዊያን እየደመቀ በመጣውና ዋት ትሬሚት ተብሎ በሚጠራው አዲስ የከተማ ማዕከል ያማረ መቅደስ ሊገነቡለት ይነሳሉ። ምንም እንኳ ግንባታው በ 1954 ቢጠናቀቅም በሁለቱ ሠፈርተኞች መሃል "ይሄዳል፤ አይሄድም" በሚል የተነሳው እስጥ አገባ ለአንድ ዓመት ጉዞውን ያዘገየዋል። ከብዙ ውዝግብ በኋላ "ይሄድ" በሚለው ሃሳብ ለምምኑት ላይ ይደረሰና ግንቦት 25፣ 1955 ዓ.ም ግዙፉን ሃውልት የማንቀሳቀስ ሥራ ይጀመራል።

ከስድስት መቶ ዓመታት በላይ የኖረ ታሪክ እንዳለው የሚነገርለትን የሸክላ ሃውልት ያለ አንዳች አንከን አዲሱ ህንፃ ለማድረስ ከታይላንድ ቤተ-መንግሥትም ሆነ ከቡድሃ ቤተ-መቅደስ ጽኑ አደራ የተቀበሉት የሥራው መሪዎች የከባድ ዕቃ ማንሻ መሣሪያዎቻቸውን ደቅነው፤ ጠንካራ ገመዶቻቸውን ወጥረው ለዘመናት ከተቀመጠበት ዓምድ ላይ ለማግለት ወዲና ወዲያ ይራወጣሉ። ዕቃ ማንሻ መሣሪያው ሐውልቱን የተወሰነ ከፍታ አንስቶ በተዘጋጀለት የጭነት መኪና ላይ ለማለቀመጥ ሲታገል ድንገት ገመዱ ይበጠሰና ሃውልቱ መሬት ላይ ይከሰካል። ባዩት ሁሉ ውስጥ ድንጋጤ ነገሡ።

ሆኖም በዙሪያ ያሉት ሁሉ እንደጠበቁት ኃውልቱ ዶግ አመድ አልሆነም። የሥራ ኃላፊዎቹ የጉዳቱን መጠን ለመመልከት ሲጠጉ ያዩትን ማመን አልቻሉም። በአንድ ወገን ሸክላው ፈርሷል ነገር ግን ሸክላው በፈረሰበት

በኩል የሚያበራና የሚያንጸባርቅ ነገር ይታያል። ኃላፊዎቹ በፍጥነት ጉዳዩ ለሚመለከታቸው ባለ ሥልጣናት የሆነውን ይገልጹና የማጓጓዙ ሥራ ቆሞ በሃውልቱ ላይ ጥናትና ምርምር ይጀመራል። ለካስ ከራስ አስከ አግሩ 3.91 ሜትር የሚረዝመው፤ 5.500 ኪሎ ግራም የሚመዝነው ሃውልት የተሠራው ከሸክላ ሳይሆን ከወርቅ ኖሯል! ጥናቱ አንዳረጋገጠው ጸጉሩ ብቻ የተሠራበት ወርቅ 45ኪሎ ግራም የሚመዝን 99% ገጹህ የሆነ 18ካራት ወርቅ ነው።

የወርቁ ሐውልት ከፍጥረቱ በሸክላ የተሸፈነ አልነበረም። የጥንቶቹ የታይላንድ ሰዎች በ1767 ዓ.ም ከዘመቱባቸው የበርማ ወራሪዎች ለማዳን ሲሉ ሸክላ በሚመስል ስቱኮ ለበጡት። ከአነርሱ በኋላ የተተኩትም ነገሥታት የጠላትን ትኩረት እንዲሰብ ስላልፈለጉ በዚያው ሁኔታ ትተውት አለፉ። ትውልድ አልፎ ትውልድ ሲተካ ምሥጢሩ ሳይተላለፍ ቀርቶ አንደ ሸክላ እየተቆጠረ ኖረ። ነገር ግን ዘመን መጥቶ ከስፍራው በመንቀሳቀሱና ለጊዜው ሁሉን ያስደነገጠ አደጋ በመፈጠሩ የሃውልቱ እውነተኛ ማንነት ሊገለጥ በቃ። እነሆ ዛሬ በመቶ ሺህዎች የሚቆጠሩ ጎብኚዎች ይህን የወርቅ ሃውልት ለማየት ከዓለም ዙሪያ ይጎርፋሉ።

ዳግም የተወለደ አማኝ ሁሉ እንደዚህ ሃውልት በሸክላ የተለበጠ ወርቅ ነው። ከውጭ የሚታየው የተዋረደው የሥጋ ሕይወት ቢሆንም ውስጡ ከወርቅ የሚከብረው የክርስቶስ ሕይወት አለ። የእግዚአብሔር ናፍቆት ይህ የውስጡን ሕይወት የሸፈነ የሥጋ ሕይወት ተወግዶ የልጁ ሕይወት እንዲገለጥ ነው። ሆኖም የአማኝ ውስጣዊና እውነተኛ ማንነቱ እንዲገለጥ የውጪው ሊፈርስ ያስፈልገዋል። እግዚአብሔር ይህን ለማድረግ ከሚጠቀምባቸው ነገሮች አንዱ የምንኖርበትን ኑሮ ነው። አንዳንዴ ለኛ አደጋ የሚመስለን፤ የሚገድለንና የሚያጠፋን የሚመስለን ሁኔታ በውስጣችን ያለውን የልጁን ከቡር ሕይወት የሚገልጥበት መንገድ ሊሆን ይችላል።

የተጠራነው የክርስቶስ ሕይወት እንዲገለጥልን ብቻ ሳይሆን እንዲገለጥብን ጭምር ነውና እግዚአብሔር ከሥፍራችን ሲያንቀሳቅስን፤ ከምቹቶቻችን ሲያወጣን፤ ቢቃ አለቀልኝ በምንልበት መንገድ ሲያሳልፈን አንታከት። ይልቅ ከሐዋርያው ጋር እንዲህ አንበል፡- "ስለዚህም አንታከትም፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ አንኳ የውስጡ

ሰውነታችን ዕስት ዕስት ይታደሳል። የማይታየውን አንጂ የሚታየውን ባንመለከት፣ ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የከብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው” 2ቆሮ. 4:16-18

ተጨማሪ ንባባት፦ 2ቆሮ. 13፥5፤ ሮሜ 8፥10፤ ገላ. 1፥15-16

ጸሎት

ከቡር ጌታ ሆይ፦ እንተ ስትመጣና መንግሥትህን ስትመሠርት የአሁኑ ዓለም ሥርዓት እንደሚቀየር፤ እንባዎች ሁሉ ከዓይኖች እንደሚታበሱ፤ ሞትም እንደሚሻር፤ ጎዘንም ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ እንደማይሆን አምናለሁ። ዛሬ ግን እኔን ለዘላለሙ መንግሥት ለማዘጋጀት የምትሠራበት ጊዜ እንጂ የአረፍትና የምቶች ዘመን እንዳይደለ ተረድቻለሁ። ስለዚህ በውስጤ ያለው የልጅህ ሕይወት እንዲገለጥ፤ የሸፈነው የሥጋ ሕይወት እንዲወገድ የምትሠራውን ሥራ ሁሉ ያለ ማጥረምረም እንድሰማማ፤ ያለማመንታት እንድቀበል፤ ያለ መታከት እንድሄድበት ጸጋን አብዛልኝ።

ድምጽን በድምጽ መፈተሽ

“ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነበሩት ተናግሮ፤ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማትን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን... ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበርና፤ የሰሙትም ለእኛ አጻኑት” ዕብ. 1፥1-2፤ 2፥3

በአንድ ወዳጃችን ቤት ሳሎን ውስጥ ተሰብስበን አንጫወታለን። ምስል ከሳቼ መስኮት (ቴሌቪዥን) ቢከፈትም ቀልቡን የሰጠው አልነበረም። ታዋቂው የኬብል ኒውስ ኔት ወርክ (ሲ ኤን ኤን) ጋዜጠኛ ታነበንባለች። ድንገት አናቱ ላይ ነጭ ጨርቅ የጠመጠመ፤ ከውስጥ በሰበሰው ባሕላዊ ልብስ ላይ ሽጉንጉረጉር የወታደር ጃኬት የደረበ፤ ቀይ መልክ መልካምና ገራም ፊት ያለው ሰው አመልካች ጣቱን ቀስሮ በአረብኛ ቋንቋ ንግግር ያደርጋል። አለምን በፍርሃት ከስነገው የቅርብ ጊዜው ድርጊት የተነሳ የሁላችንም ትኩረት ወደ ምስል ከሳቼ ተሳበ፤ ድምጹ ተጨመረ፤ ዜናውን ሁላችንም በጥሞና መከታተል ጀመርን። የሚታየው ምስልና የሚያጅቡት ተንቀሳቃሾች ምንጫቸው ያልታወቀ፤ በባለ ሙያ ያልተቀረጹ ከአፍጋኒስታንና ከፓኪስታን ተራሮች የመጡ መሆናቸውን ለማወቅ ጥልቅ ምርምር የሚጠይቅ አልነበረም። ርዕሰ ዜናው የወቅቱ የአለም ቁጥር አንድ አሸባሪ በቅርቡ በአውሮፓና በአሜሪካ ላይ የሽብር ጥቃት እንደሚያደርስ የሚያስጠነቅቅ መልዕክት በድምጽ ተቀነባብሮ በድረ-ገጽ መለቀቁ ነበር። ያን ስሞን ደጋግመን ከመስማታችን የተነሳ የሰውየውን ድምጽ ስላጠናነው አሱ መሆኑን ለመደምደም ጊዜ አልወሰደብንም ነበር። ሆኖም ጋዜጠኛዋ ባለሙያዎች አቅርባ ካነጋገረች በኋላ ድምጹ የሱ ይሁን፤ አይሁን አልተረጋገጠም ተባለ።

ይህ አባባሌ በመካከላችን ያልታሰበ ውይይት ጫረ። ድምጹ የሱ ለመሆኑ እኛ አንኳ አርግጠኞች ሆነን ሳለ አንዴት ነው አነርሱ “አልተረጋገጠም” የሚሉት? መቀበል ስላልፈለጉ ነው? ወይስ ሌላ ምሥጢር አለው? ጠየቅሁ። ከመካከላችን አንዱ ሳይባር ሴክሪቴ (የመቀመጫ መረጃ ደህንነት) ያጠና ነበርና ስለ ድምጽ የማናውቀውን አንድ ምሥጢር አጫውተን። “አንድ በሕዝብ ደህንነት ስጋት የሆነ ሰው ሲሰወርና በድምፅ የተቀረጸ መልዕክት ሲያስተላልፍ የደህንነት ባለሙያዎች ከመሰውሩ

በፊት በገሃድ ሲናገር የተቀረጸውን ድምጽ ፍለጋ ይጀምራሉ። መቼም በዚህ በሠላጤ የመረጃ ዘመን የለውን ድምፅ ቅጂ ለማግኘት አለቸጋሪ እንደማይሆን አሙን ነው። የሰውየው እንደሆነ መቶ በመቶ የታመነበትን ቅጂ ካገኙ በኋላ የርሱ መሆኑ የታመነበትን የቀደመ ድምጽና አሁን ተለቀቀ የተባለውን ድምጽ በረቀቀ መሣሪያ ውስጥ ያስገቡና ያስተያያሉ መሣሪያው የድምጽ ርግብግቢቱን፣ ቃናውንና አሻራውን ያስተያይና “ነው!” ወይም “አይደለም!” ይላል። በማለት አጫውተን።

ይህ ዘመን አመጣሽ የሥልጣኔ ውጤት እንደ ዘላለማዊና ዘመን የማይሸረው አውነታ እንዳስብ አደረገኝ። ከዚያም ይህ የማይታይ ተናጋሪን የድምጽ መልዕክት አውነተኝነት ለመለየት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልንጠቀምበት የሚገባ አይነተኛ መንገድ መሆኑን ተገነዘብኩ። ጥንት ለአምነት አባቶቻችን በብዙ ዓይነት መንገድና ጎዳና የተናገረው አግዚአብሔር ዛሬም ይናገራል። ሆኖም ዛሬ በየጻዳውና በየአደባባዩ አግዚአብሔር ተናገረ የሚባሉትን ድምጾች በእርግጥ አግዚአብሔር ተናግሯቸው እንደ ሆነና እንዳልሆነ ለመለየት የምንቸገርባቸው ጊዜያት ቀላል አይደሉም። አንዳንዴ ባይመንም በአግዚአብሔር ስም ስለተነገሩና ባንቀበላቸው መንፈስ ቅዱስን እንዳልተቀበልን ተቆጥሮ ስለሚያስወግዝን ዝምታን እንመርጣለን። አሁን ግን ከላይ ያነበብነው ሥልጣኔ የወለደው መፍትሄ በመንፈስ ቅዱስ እማኞችም ዘንድ ሥራ ላይ መዋል ያለበት ይመስላል። ብዙዎች ከተገለጠው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ይልቅ “ጌታ እንዲህ አለ” “እንዲህ ይልሃል” “እንዲህ ይልሻል” የሚለውን ድምጽ በፍቅር ስለሚወዱ ነው።

ስለዚህ እኛም እንደ ደህንነት ባለሙያዎቹ የአግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን ያልተጣራውን የዛሬውን ድምጽ ምንነት ለመለየት የአግዚአብሔር ድምጽ መሆኑ መቶ በመቶ የተረጋገጠለትን ድምጹን መፈለግ፣ ቃናውንና አሻራውን መለየት ይኖርብናል። የአግዚአብሔር መሆኑ የተረጋገጠው ድምጽ ቅዱስ ቃሉ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በአንጾኪያ ምኩራብ ለተሰበሰቡት አይሁድ “በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሰዎችና አለቆቻቸው እርሱንና በየሰንበቱ የሚነበቡትን የነቢያትን ድምጾች ስላላወቁ በፍርዳቸው ፊጽመዋልና” (ሐዋ. 13፡27) እንዳለ የተጻፈውና በእጃችን ያለው የአግዚአብሔር ቃል የአግዚአብሔር ድምጽ ነው።

መመርመሪያው መሣሪያ ደግሞ በውስጣችን ያሳደረው ሕያው መንፈስ ነው። ስለዚህ ዛሬ ተናገረ የተባለውን ድምጽና ቀድሞ የተናገረውን የቃሉን ድምጽ ፊት ለፊት አምጥተን በመንፈስ በመመርመር እርግጠኛውን ልናውቅ ከስህተትም ልንጠበቅ እንችላለን።

ተጨማሪ ንባብት፡- 2ኛጥ. 1፡19-21, ዕቢ. 4፡12, መዝ. 119

ጸሎት

ቅዱስ አግዚአብሔር እንተ የምትናገር እምላክ ነህ። ጥንት ተናግርሃል፤ ዛሬም ትናገራለህ። በእንዳችን ለሌላችን ትናገራለህ። ነገር ግን እንተ የተናገርከውን ካልተናገርከው ለመለየት የምቸገርባቸው ጊዜያት ጥቂት አይደሉም። የትኛውንም በስምህ የሚነገር ድምጽ ለመለየት ስለ ሰጠኸኝ የቃልህ ድምጽ አመሰግንሃለው። አሁንም የዛሬውን ድምጽ በጥንቱ የቃልህ ድምጽ እንድመረምር አሠልጥኝ። ራሴንም የሚሰሙኝንም ከሥህተት እንድታደግ አርዳኝ።

57 እንደ ፀሐይቱ

"የቃልህ ፍቺ ያበራል፤ ሕፃናትንም አስተዋዮች ያደርጋል።" መዝሙረ ዳዊት 119፡

130

ጊዜው የለሜን ንፍቀ ከበብ እገራት ከረዥም ወራት ቅዝቃዜና ጨለማ ወጥተው የበጋውን ፀሐይ የሚያጣጥሙበት የበጋ መዳረሻ ነው። ከጀርመን ከተሞች አንዷ የሆነችው ዱዝልዶርፍ ገና በጠዋቱ ደማምቃለች። በከተማዋ የወንጌል እማኞች ቤተ ክርስቲያን በተዘጋጀ ስብሰባ ላይ ለመስበክ የተጋበዘው ወንጌላዊ ፊደናርድ ቦንኬ ትናንት ምሽት ከሎንዶን ገብቶ አድሯል። ቦንኬ ከጥሩ ዕረፍት በኋላ ከአንቅልፉ የቀሰቀሰው የክፍሉን መስታወት ዘልቆ የገባው የፀሐይ ጨረር ነው። ካደረሰት የሆቴል ክፍል ወርዶ ቁርሱን ካደረሰ በኋላ የማለዳዋን ፀሐይ ከዱዝልዶርፍ ነዋሪዎች ጋር ለመሻማት እዝጋሚ የእግር ጎዞ ጀመረ።

የሚሰብከውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እያሰላሰለ ሲራመድ ከቆየ በኋላ ከተማው መሃል ወዳለ መናፈሻ ደርሶ ወንበር ላይ አረፍ አለ። ባጠገቡ ዕድሜው በሃያዎቹ መጀመሪያ ላይ የሚገመት ጀርመናዊ ወጣት ተቀምጦ ፀሐይ ይሞቃል። ለጥቂት ደቂቃዎች ጸጥታ ከነገሠ በኋላ ቦንኬ ዘወትር እንደሚያደርገው ይህንን አጋጣሚ ለወጣቱ የወንጌልን የምሥራች ለመንገር ሊጠቀምበት ፈልጎ "የማለዳው ፀሐይ እንዴት ነው?" በማለት ዝምታውን ሰበረው። ወጣቱም "በጣም ቆንጆ ነው፤ ደስ ይላል" በማለት ምላሽ ሰጥ። ቦንኬ በመቀጠል "ይህን ውብ ፀሐይ በነፃ የሰጠን ማን እንደሆነ ታውቃለህ?" አለው። ልጁም ግራ በመጋባት "አላውቅም!" በማለት መለሰለት። ቦንኬም ቀጠል አድርጎ "መጽሐፍ ቅዱስ ታነባለህ?" አለው። ልጁም ፊቱን ጭፍግግ አድርጎ "አላነብም! ለምንድነው የማነበው? መጽሐፍ ቅዱስ ያረጀ መጽሐፍ ነው። እንደምታየኝ እኔ ወጣት ነኝ፤ የሃያ አንደኛ ክፍለ ዘመን ሰው ነኝ፤ ለዘመኔ የሚመጥኑ አዳዲስ ፍልስፍናዎችን የያዙ መጻሕፍት እንጂ ያረጀና ዘመን ያለፈበት መጽሐፍ ቅዱስ ምን ሊያደርግልኝ እነባለሁ?" አለው።

ቦንኬ ለጥቂት ቅፅበት ዝም ካለ በኋላ ድንገት የውይይቱን ርዕስ የቀየረ በሚምሰል መንገድ "አሁን እዚህ ምን ትሠራለህ?" ሲል ጠየቀው።

ወጣቱም ዘና ብሎ "እንደምታየው ፀሐይ እየሞቅሁ ነው" አለው። ቦንኬም ቆፍጠን ባለ ድምጽ "ፀሐይ ለምን ትሞቃለህ? እንዳንተ ዓይነት የሃያ አንደኛ ክፍለ ዘመን ወጣት ይህችን አሮጌ ፀሐይ መሞቅ አይኖርበትም፤ የፀሐይ ዕድሜ በብዙ ሚሊዮን ዓመት እንደሚቆጠር ከላይንስ እንደ ተማርህ እርግጠኛ ነኝ። ስለዚህ እንዳንተ ያለ ወጣት የሚመጥነው አዲስ ነገር መፈለግ ይኖርበታል እንጂ አሮጌ ፀሐይ መሞቅ አይኖርበትም" አለው ምፀት በሞላበት ንግግር። ወጣቱ ግራ በመጋባት የቦንኬን ንግግር በጥሞና ማዳመጥ ጀመረ። ቦንኬም በመቀጠል "እየህ፤ ፀሐይ ዕድሜዋ ረዥም ቢሆንም ዛሬም ብርሃን ትሰጣለች፤ ሙቀቷ አልደከመም፤ ድምቀቷ አልቀነለም። ዘር፤ ቀለም፤ ኃይማኖት ላትለይ ለሁሉ ታበራለች፤ መጽሐፍ ቅዱስም እንደዚሁ ነው፤ የተጻፈበት ዘመን ረዥም ቢሆንም ዛሬም ለሰው ዘር ሁሉ ያበራል፤ ነጻ ያወጣል፤ ይለውጣል። የፀሐይ ብርሃን ወደ እንተ የመጣው ከዘጠና ሦስት ሚሊዮን ማይልስ ርቀት ነው። እንተ ግን ወደ ፀሐይ ለመድረስ ብዙ አልተጓዘከም። ሲነጋ ለፀሐይ በርህን ከፈትህ፤ አሁን ደግሞ ወጥተህ በፀሐይ ፈት ተቀምጦህ ሁለንተናህን ለብርሃኗና ለሙቀቷ ሰጠህ። የእግዚአብሔርንም ቃል በተመለከተ ከእንተ የሚጠበቀው ይኸው ነው። ልብህን ለቃሉ ኃይልና ብርሃን ከፈት፤ በውስጡ ላለው እውነት ራስህን ስጥ" ወጣቱ ላይታወቀው ፊቱም ልቡም በራ፤ በጉጉት ማድመጡን ቀጠለ።

የእግዚአብሔር ቃል እያረጀም፤ ኃይሉ አይደከምም፤ ብርሃኑ አይደበዝዝም፤ ሙቀቱ አይቀዝቅዝም። ለው በኃጢአት የታወረው የልብ ዐይኑ ሲበራ፤ ለይጣን ከዘጋበት የጨለማ ጉድጓድ ሲወጣ፤ የሸፈነው መጋረጃ ሲቀደድ፤ የዐይኑ ቅርፊት ሲወገድ፤ የከብርን ጌታ በውበቱ ያየዋል። የምህረትና የርህራሄ ነፃብራቅ፤ የፍቅርና የቸርነት ፀዳል፤ የሕይወትና የልምላሜ ወጋገን ያርፍበታል። ከቃሉ የሚመነጨው የሕይወት ብርሃን በውስጡ የተዳፈነውን እምነትና ተሰፋ ቀስቅሶ ወደ ዘላለም ሕይወት አድማስ ይመራዋል።

ይህን የተረዳ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ከልቡ ሲወድ፤ ላያስተጓጉል ሊያነብ፤ ላያስልስ ሊያሰላስል፤ ላያመነታ ሊታዘዝና በትጋት ለሌሎች ሊያካፍል ይገባዋል።

ጸሎት

አቤቱ በቃልህ የፈጠርካት ፀሐይ እንኳ ሳትደክም እስከ ዛሬ ታበራለች፤ ቃልህማ ምንኛ! ስለ ቃልህ ምን ብዬ እንደ ማመሰግንህ አላውቅም፤ ቃላት ያጥረኛል፤ ቋንቋ ይገድበኛል። በዘመኔ ሁሉ ቃልህን ግለጥልኝ፤ በሥርዓት እንድትረገጡኝ፤ በጽናት እንድታመኑኝ፤ በትጋት እንድታዘዝውና በኃይል እንዳውጀው እርዳኝ። አሜን።

**58
ያን ሰው አገኘሁት!**

“ነገር ግን መጽሐፍ፡ ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ እንደሚል የንጉሥን ሕግ ብትፈጽሙ መልካም ታደርጋላችሁ፤” (ያዕ. 2፡8)

ከ 1898 እስከ 1963 ዓ.ም የኖረው ብሪታኒያዊው ምሁርና ደራሲ ሲ. ኤስ. ሉዊስ ለበደሉን ሰዎች ይቅርታ ማድረግን አስመልክቶ ሲጽፍ እንዲህ ብሎ ነበር፡- “ልጅ ሳለሁ ዘወትር አሁድ ከወላጆቼ ጋር ቤተ ክርስቲያን እሄድ ነበር። የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ ስለ ይቅርታ አብዝተው ይሰብኩ ነበር። እንደ አሁድ ለበደሉን ሰዎች ይቅርታ ስለ ማድረግ ሲናገሩ እንዲህ አሉ፡- ‘ሰዎችን ይቅር ለማለት አስቀድመን እነርሱንና ሥህተታቸውን መለየት መቻል አለብን። ያኔ እነርሱን መውደድ፤ ሥህተታቸውን መጥላት እንችላለን። ይህ ደግሞ ይቅር እንድንላቸው አቅም ይሰጠናል። እግዚአብሔር ኃጢአትን ይጠላል፤ ሰውን ግን ይወዳል፤ ስለዚህ የሰውን ኃጢአት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ኮንኖ ሰውን መማር ቻለ። እኛም ሰዎችን ከሥህተታቸው ለይተን እንይ፤ ሥህተታቸውን እንጥላ፤ ሰዎቹን ግን እንውደድ ያኔ ያለ ምንም ችግር በደላቸውን ይቅር ማለት እንችላለን የልጅነት አዕምሮዬ ይህን ክትቦ ይዟል።

የከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርቴን ጨርሼ ወደ ዩኒቨርሲቲ ስገባ ‘እግዚአብሔር የለም’ በሚል የክህደት ፍልስፍና ተጠመድሁና ሠላሳ ሁለት ዓመት እስኪሞላኝ ድረስ የወጣልኝ ከሃዲ ሆነኩ። ታዲያ አልፎ አልፎ የልጅነት የቤተ ክርስቲያን ትዝታዬን ሳስላስል ደጋግሞ ወደ አዕምሮዬ የሚመጣው “ሥህተቱን ጥላው፤ ሰውየውን ግን ውደድው” የሚለው የመጋቢው አባባል ነበር። ትዝ ባለኝ ቁጥር “እነዚህ ስባኪዎች እንዴት ያሉ ግብዞች ናቸው? ሥህተቱን የሠራው ሰውየው ራሱ ነው፤ እንዴት አድርጌ ነው ሰውየውን ከሥህተቱ የምለየው? እንዴት ነው ሥህተቱን ጠልቼ ሰውየውን የምወደው? ይሄ አጉል ጸጉር ስንጠቃ ነው!” አል ነበር።

እንደ ቀን ግን የተለየ ነገር ሆነ፤ ወደ ጌታ ከተመለስኩ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንደ ሥፍራ ስጥሞና ተቀምጬ ሳለሁ ያን ሰውዬ አገኘሁት፤ ያኔ ልጅ ሆኜ መጋቢዎችን ስህተቱን ጥላው፤ እሱን ግን ውደደው የሚሉትን ሰው

እገኘሁት። ለካ ያ ሰው እኔ ራሴ ነበርኩ፤ "ሰውየውንና ለህተቱን መለየት እንዴት ይቻላል፤ ሥህተቱን ጠልቼ ሰውየውን የምወደው እንዴት ነው?" እያልኩ የምጠይቀው ጥያቄ ሁሉ በቅፅበት መልስ አገኘ። ለሠላሳ ሁለት ዓመታት ከራሴ ጋር ለኖር ለቁጥር የሚያዳግቱ ሥህተቶች ሠርቻለሁ፤ ነገር ግን ምንም ያህል በሥህተቴ ባዝንና ብበሳጭ፤ በራሴ ላይ ብቁጣና ባጉረመርምም እንዴት ሥህተቴን አስተካከቼ፤ የተሻለ ሰው ሆኜ እንደምቀጥል እስባለሁ እንጂ አንድም ቀን ራሴን ይቅር ማለት ተስኖኝ አያውቅም። በፍጹም! ለምን? ራሴንና ሥህተቴን ለይቼ ስለማይ ነዋ! ሥህተቴን ብጠላውም ራሴን ስለምወድ ነዋ!"

ይህ የሲ. ኤስ. ልዊስ መረዳት ለሁላችን የሚሠራ፤ የማይሻርና ጸንቶ የሚኖር መርህ ያስገነዝበናል። ዛሬ እኛ በደል የፈጸሙብንን ሰዎች ይቅር ማለት ቸግሮን ይሆን? ከቸገረን እነርሱንና ሥህተታቸውን ለይተን ማየት አለመቻላችንን ያሳያል። እነርሱንና ሥህተታቸውን ለይተን ማየት ለምን እቃተን? ስለማንወዳቸው ነዋ! አዎን! እንደራሳችን አድርገን ስለማንወዳቸው ነው። እንደ ራሳችን ብንወዳቸውማ ራሳችንን በየቀኑ ይቅር እንደምንል ይቅር እንላቸው ነበር። ሰው ራሱን ይቅር ካላለ በሕይወት መኖር አይቻልም። ሌሎችን ሰዎች ይቅር ማለት ቢያቅተው በተለያዩ መንገድ ሊሸሻቸው ይችላል፤ ሰው ግን ከራሱ ወዴት ሊሸሽ ይችላል? የክርስቶስ ደም በልባችን የተረጨው እኮ እግዚአብሔር እኛን ይቅር እንዲለን ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ይቅር በተባልንበት ይቅርታ ራሳችንንም ይቅር ማለት እንድንችል የእግዚአብሔርን የይቅርታ ድምፅ በሕሊናችን እንዲያስተጋባ ነው።

ራሳችንን እንደምንወድ ባልንጀራችንን (ሌላውን ለው) ብንወድ ራሳችንን ይቅር እንደምንል የበደሉንን ይቅር ማለት እንችላለን። ይቅር ካልናቸው ግን እንደ ራሳችን አልወደድናቸውም ማለት ነው። እንደ ራሳችን ካልወደደናቸው ደግሞ "ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ" የሚለውን የንጉሣችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አንድና ብቸኛ ትዕዛዝ አልፈጸምንም ማለት ነው። ይህንን እውነት መረዳትና መለማመድ እንችል ዘንድ እኛም እንደ ሲ. ኤስ. ልዊስ "ያን ሰው" እንድናገኘው እግዚአብሔር ይርዳን።

ጸሎት

ጻድቅ አባት ሆይ! በእርግጠኝነት የማውቃቸውን፤ ፈፅሞ ይቅርታ የማይገባቸውን በደሎችን ብዙ ጊዜ ይቅር ብለንኛል። እኔ ግን ሌሎችን ይቅር ማለት ዘወትር ይቸግረኛል። ሌላው ግን ምክንያቱን አግኝቼዋለሁ። ራሴን እንደምወድ ሌሎችን ብወድ ኖሮ ሥህተታቸውን ይቅር ማለት አይከብደኝም ነበር። ሌላውም ሌሎችን እንደራሴ በመውደድ በእውነተኛ ይቅርታና ከዚያም በሚመነጭ ፍቅር እንድናር እርዳኝ።

59 ራስህ ዞር በል!

“ሕግህ ለእግረ መብራት፤ ለመንገዱ ብርሃን ነው” (መዝሙር ዳዊት 119:105)

ጨለማ የነገሠበትና ማዕበል የበዛበት ሌሊት ነበር። የባሕር ኃይል ማዘዣ የሆነውና ከባድ የጦር መሣሪያዎች የጫነው ግዙፉ የጦር መርከብ ጉሙን አየለንጠቀ ይገሠግሳል። ድንገት ከመርከቡ ሠራተኞች አንዱ ሲበር መጥቶ የካፒቴኑን መኝታ ከፍል አያንኳኳ “ካፒቴን፤ ካፒቴን አባከዎ ይነሱ!” በማለት ተጣራ። ካፒቴኑ ከአንቅልፍ ነቅተው “ምንድነው? ችግር አለ እንዴ?” በማለት ጠየቁ። “ጌታዬ፤ ከአንቅልፍ ለለ ቀለቀለከዎት በጣም ይቅርታ። አንድ ከባድ ችግር ገጥሞን የእርሶ እገዛ የግድ ስላስፈለገን ነው” አለ። ካፒቴኑ ቀልጠፍ ብለው ልብላቸውን ከለበሱ በኋላ የመኝታ ከፍላቸውን በር እየከፈቁ “ችግሩ ምንድነው?” አሉት። የመርከቡ ሠራተኛም “በሃያ ማይልስ ርቀት ላይ የእኛን የባሕር መሥመር ይዞ የሚመጣ መርከብ አለ፤ በፊዲዮ አግኝተነው ዞር እንዲል ብንነግረው እሻፈረኝ አለ።” ካፒቴኑ ግራ መጋባትና ቆፍጣናነት በተቀላቀለበት ለሜት “እምቢ አሉ ማለት ምንድን ነው? ዞር እንዲሉ ንገራቸዋ!” አሉት። የመርከብ ሠራተኛው በደከመ ድምፅ “ጌታዬ ደጋግመን ነግረናቸዋል፤ ነገር ግን ዞር ለማለት ፈቃደኞች አይደሉም።” አለ። ካፒቴኑ ቀበል አድርገው “እንግዲያስ እኔ እነግራቸዋለሁ” አሉና የፊዲዮኑን አጀታ ከሠራተኛው ተቀብለው መነካካት ጀመሩ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ የፊዲዮው መሥመር ሲገባላቸው “ትስማኛለህ? በፍጥነት 20 ዲግሪ ወደ ቀኝ ታጠፍ!” አሉ ጠንክር ባለ ድምፅ። ከወዲያ ወገን “ራሱ 20 ዲግሪ ወደ ቀኝ ታጠፍ!” የሚል ምላሽ መጣ። ካፒቴኑ መደነቅና ግራ መጋባት በተቀላቀለበት ለሜት “ይሄ የማይታመን ነገር ነው። እ... እኔ የመርከቡ ካፒቴን ነኝ። ሌሎች ኃላፊዎች አብረውህ ካሉ እኔ ማን መሆኔን አስረዳቸው። 20 ዲግሪ ወደ ቀኝ እንደትታጠፍ የማዝህ ካፒቴን ሆራቲዮ ሆርንበሎወር 26ኛ ነኝ” አሉት። ካፒቴኑ ተናግረው እንደ ጨረሱ ከዚያ ወገን “እኔ ሲ ማን (ጀማሪ የባሕር ኃይል ወታደር) ካርል ጆንስ 2ኛ ነኝ፤ በፍጥነት 20 ዲግሪ ወደ ቀኝ እንደትታጠፍ አዝሃለሁ።” አለ። ካፒቴኑ በንዴትና በድንጋጤ ተውጠው ዙሪያቸው

ለተሰበሰቡት መኮንኖች “ምን አይነት ዕብሪት ነው? ማለቴ ምን አይነት ለአዲጋ የሚያጋልጥ አጉል ግትርነት ነው? ለማቸሁ አንድ ተራ ሊ ማን እኮ ነው እኔን የጦር መርከብ ካፒቴኑን ሊያዘኝ የሚፈልገው። በአንድ የመድፍ ጥይት አጋይቼ ከውሃ ላወጣው እንደምችል የተገነዘበ እልመስለኝም። ከማን ጋር እየቀለደ እንዳለና ይሄ ቀልድ ምን እንደሚያስከትልበት ቢያውቅ ኖሮ ፈጽሞ አያደርገውም ነበር።” ካሉ በኋላ የፊዲዮኑን አጀታ ዳግም አንስተው “ለማህ! ይህ የአሜሪካንን ባንዲራ የሚያውለበልብ ታላቁ የሚዙሪ ገኛ የባሕር ኃይል የጦር መርከብ ነው።” ሲሉ ከዚያ ወገን “ይህ ደግሞ ለመርከቦች ምልክት የሚሠጥ ላይት ሃውለ (የወደብ ፋና) ነው።” በማለት መለሰ።

ከጨለማውና ከጉሙ የተነሳ የጦር መርከቡ አዛዥና ሠራተኞች ከፈት ለፈታቸው እየመጣ ያለ መርከብ የመለላቸው ነገር ለካ ላይት ሃውለ (የባሕር ማማ) ኖሯል። ላይት ሃውለ በባህር ዳርቻ ባሉ ትላልቅ ቋጥኞች ላይ የሚሠራ መርከቦች ወደ የብለ መድረሳቸውን እንዲያውቁና ከቋጥኙ ጋር እንዲያጋጩ የሚያለጠነቅቅ የመብራት ማማ ነው። ላይት ሃውለ ወደ ግራና ወደ ቀኝ እንዲዞሩ መርከቦችን ያዛል እንጂ ራሱ ወዴትም ዞር ሊል አይችልም። ይህም ታሪክ በአሜሪካ የባህር ኃይል ቃለ ጉባዔ መዝገብ ውስጥ “ላይት ሃውለን እንደ መርከብ በመቁጠር የተፈጠረ ችግር” በሚል ስፍር የሚገኝ እውነተኛ ታሪክ ነው።

በሕይወት ጉዟችን ምንም ያህል ታላቅ ብንሆን ልንታዘዛቸው እንጂ ልናዛቸው የማንችል እንደ ላይት ሃውለ የማይነቃነቁ የሕይወት መርሆዎች አሉ። የእግዚአብሔር ቃል በመርሆች የተሞላ ነው። የት እንዳለንና በምን ሁኔታ ውስጥ እንደምንገኝ ያስየናል፤ ወዴት አቅጣጫ መሄድ እንዳለብን ያመለክተናል፤ በሕይወት ማዕበል ውስጥ ለንሆንና ግራ ሲገባን ወደ ዕረፍት ይመራናል። ችግሩ የቃሉን መርህ መታዘዝ ትተን እኛ ወደ ምንፈልገው አቅጣጫ ልንጠመዝዘው ለንሞከር ነው። ከዚህ ሥህተት ፈጥነን ካልተመለስን በእኛ ይብሰብናል፤ የምንላተመው ከጽኑ ዓለት ጋር ስለሚሆን እኛ ፈራርሰን እንወድቃለን እንጂ ዓለቱ ጸንቶ ይኖራል። ስለዚህ በጊዜውም አለ ጊዜውም ለእግዚአብሔር ቃል መርህ እንገዛ።

ጸሎት

ጌታ ሆይ ቃልህ ሕያው ነው። ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃልህ ግን እያልፍም። ለቃልህ መርህ ብዝሃ በዋነኝነት የምጠቀመው እኔ ነኝ፤ ባልዝ በመጀመሪያ ደረጃ የምሳወው እኔ ነኝ። አባክህ በራሴ ማስተዋል ከመደገፍ ጠብቀኝ። በመንገዴ ሁሉ እንተን እንዳውቅ አርዳኝ። ባልገባኝ ጊዜ እንኳ እንደ ሞኝ አንድታዘዝህ፤ እንደ እውር አንድከተልህ እርዳኝ።

60
የልጁ ታሪክ

“ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።”
1ዮሐ. 5፥12

እጅግ ባለጤጋ የሆነ ሰውና ብቸኛ ወንድ ልጁ በአንድ ከተማ ውስጥ ይኖሩ ነበር። አባትና ልጅ በዓለም ላይ ውድ የሆኑና ታዋቂ ሥዕሎችን የመሰብሰብ ልማድ ነበራቸው። በስዕል ስብስባቸው ውስጥ ከፒካሶ አስከ ራፋኤል ባሉ ታዋቂ ሰዓሊዎች የተሠሩ ውድ ስዕሎች ነበሩ። አባትና ልጅ የዕረፍት ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት ታላላቅ የስዕል ሥራዎችን በመግዛትና በማድነቅ ነበር።

በቬይትናምና በአሜሪካ መካከል ጦርነት በተጀመረ ጊዜ ልጁ በብሔራዊ ውትድርና ወደ ቬይትናም ዘመተ። በውጊያ ላይ ጀብዱ የሚሠራ፤ ጠላትን ለመጋፈጥ ወደ ኋላ የማይል ጀግና ነበረ። አንድ ቀን አጠገቡ ቆስሎ የወደቀ ወታደር ለማዳን በወሰደው እርምጃ በጠላት ጥይት ተመትቶ ተስዋ። የልጁን ወሬ በጉጉት ሲጠባበቅ የነበረው አባት የአንድ ልጁን ሞት ሲረዳ ከፋኛ በሃዘን ተመታ።

ይህ በሆነ ስድስት ወር ባልሞላ ጊዜ ውስጥ በልደት በዓል ዋዜማ፤ አባትየው ብቻውን በቤት ተቀምጦ ሳለ የውጭው በር ተንኳኳ፤ በሩን ሲከፍት እንደ ወጣት ትልቅ የታሸገ ነገር ይዞ ቆሟል። እንግዳው ወጣት ሰላምታ ከሰጠው በኋላ “ጤና ይስጥልኝ ጌታዬ፤ እኔን በእካል እያውቁኝም፤ እኔ ልጅዎ ሕይወቴን ስጥቶ ያዳኝኝ ወታደር ነኝ። በዛን ቀን ልጅዎ የታደገው የእኔን ብቻ ሳይሆን የብዙዎችን ሕይወት ነው። በጥይት ተመትቼ ወድቄ ሳስሁ ተሸከሞኝ ወደ መጠሰያ ሥፍራ ሲሄድ ደረቱ ላይ በጥይት ተመቶ ወዲያው ሞተ። ጦር ሜዳ እያለን ዘወትር ስለ እርሶ ያወራልን ነበር፤ በተሰይ ስስዕል ያሎትን ፍቅርና አድናቆት ያጫውተን ነበር።

እንግዳው ወጣት ይህንን ብሎ በልጁ የያዘውን ዕቃ ለአባትየው አያቀበለ “ትልቅ ነገር አይደለም፤ እኔ ያን ያህል ጎበዝ ሰዓሊ አይደለሁም፤ ግን ይህን ቢያዩ ልጅዎ የሚደስት ስለመሰለኝ ነው።” አለ። አባትየው ተቀብሎ

አሸጉን ፈታ፤ በወጣቱ ወታደር እጅ የተሳለ የገዛ ልጁ ምስል ነበር። አባትየው በአኩብሮትና በመሳሳት ዓይኖቹን በሰዕሉ ላይ ተከሎ ለጥቂት ደቂቃዎች ሲመለከተው ቆየ። ወታደሩ የልጁን በነጎት በቀለምና በብሩሽ አንዴት ሊገልጸው አንደሞከረ ዕምባ ባዘሉ ዓይኖቹ በአድናቆት አየ። ለወጣቱ ምስጋናውን ካቀረበ በኋላ ለድካሙ የሚገባውን ገንዘብ ሊከፍለው አንደሚፈልግ ገለጸለት። ወጣቱ ግን ፈጠን ብሎ “በፍጹም ጌታዬ! ልጅዎ የሞሰልኝን ውስታ በምንም ነገር ልመልሰው አልችልም፤ ይሄ ስጦታ ነው” ብሎ ወደ መጣበት ተመሰሰ። አባትየው ሰዕሉን በቤቱ መግቢያ ኮሪደር ላይ ሰቀለው። ዘወትር ኅብኚዎች የሰዕል ስብስቦቹን ሊያየ ሲመጡ ሌሎቹን ታላላቅ ሥራዎች ከማሳየቱ በፊት የልጁን ምስል የያዘውን ስዕል ያሳያቸው ነበር።

ከጥቂት ወራት በኋላ አባትየው ሞተና ለረዥም ዘመናት የሰበሰባቸውና ከፍተኛ ገንዘብ የሚያወጡ ስዕሎቹ ሐራጅ ወጡ። የሰውየውን ማንነትና የሰበሰባቸውን ውድ ውድ ስዕሎች የሚያውቁ ታላላቅ ሰዎች ይህን አጋጣሚ ተጠቅመው በዓለም ላይ በጥቂት ሰዎች እጅ የሚገኙትን ውድ ስዕሎች አጃቸው ለማስገባት ጓግተው ከየስፍራው ተሰበሰቡ።

አዳራሹ በሰዎች ተጨናንቋል፤ መድረኩ ላይ የሰውየው ልጅ ምስል ተስይሟል። የጨረታው መሪ የአንጨት መዶኸውን ከምስባኩ ጋር አጋጨና “ጨረታውን የምንጀምረው በዚህ ልጅ ምስል ነው። ማነው ለዚህ ስዕል የሚጫረት?” በማለት ተጣራ። አዳራሹ በጸጥታ ተሞላ። ወዲያው ከአዳራሹ በስተኋላ የመጣ ድምጽ ዝምታውን ሰበረው። ተናጋሪው ጮክ ብሎ “አባከህ ይህንን አለፈው! እኛ ታዋቂዎቹን ስዕሎች ቶሎ ማየት አንፈልጋለን” አሰ። መሪው ግን ቆፍጠን ብሎ “አይ! አንዲህ አይሆንም፤ የምንጀምረው ከዚህ ነው!” አለና “ይህን ስዕል ከ 200 ዶላር በመነሳት ለመውሰድ የሚጀምር?” ብሎ ተጣራ። ጥቂት ቆየና “አሺ በ 100 ዶላር የሚጀምር?” በማለት ጠየቀ። መልስ አልነበረም። በመጨረሻም “አሺ አናንተ በፈለጋችሁት ቁጥር ጀምሩ” አለ። ሌላ ቁጣ የተቀላቀለበት ድምፅ ከጉባኤው መጣ “እኛ ይህን ስዕል ለማየት አልመጣንም፤ የመጣነው የሻን ኅህን፤ የፈምብራንድን ሥራዎች ለማየት ነው። አባከህ ቀልዱን ተውና ወደ አውነተኛው ጨረታ ፈጥነህ ግብ” አለው። ሆኖም አጫራቹ ቀጠለ “የልጁ ምስል! የልጁ ምስል! ማነው የልጁን ምስል

የሚወስድ?” ብሎ ጮኹ። ጥቂት ቆይቶ አንድ ደካማ ድምፅ ከአዳራሹ መውጫ በር አጠገብ መጣ። ተናጋሪው ስረዥም ዘመን ለአባትና ልጅ አትክልተኛ ሆኖ ያገለገለ ድሃ ሰው ነበር። “ስልጁ ምስል 10 ዶላር አስጣሰሁ” አለ። ሰውየው ድሃ አንደመሆኑ መጠን በኪሉ የነበረችው 10\$ ብቻ ነበረች። አጫራቹ ቀበል አድርጎ “አሺ 10 ዶላር አግኝተናል፤ ማነው 20 ዶላር የሚሰጥ?” በማለት ጠየቀ። ታዳሚዎቹ “በ 10 ዶላር ሰሰውየው ሰጠውና ዋናዎቹን ስዕሎች ለእኛ አውጣልን” በማለት ተንጫጩ። መሪው “አሺ የ10 ዶላር ዋጋ ተሰጥቷል፤ ማነው ከፍ አድርጎ የሚወስደው?” ሲል በድጋሚ ጠየቀ። የጉባኤው ቁጣ እየናረ መጣ። የልጁን ስዕል ማየት ፈጽሞ አልፈለጉም። ሁሉም ውድ የሆኑትን፤ ታላላቅ ዋጋ ያላቸውን ሥራዎች ተጫርተው ለመግዛት ተጣድፈዋል። የጨረታው መሪ ፊት ለፊቱ ያለውን ጠረቤዛ በእጁ በያዘው የአንጨት መዶኸ ሦስት ጊዜ አየመታ “ሊሄድ ነው... አንድ! ሊሄድ ነው... ሁለት! ሊሄድ ነው... ሦስት! ስ 10 ዶላር ተሸጧል!” አለ። በሁለተኛው ረድፍ ተቀምጦ የነበረ ሰው ጮኹ ብሎ “አሁን ወደ አውነተኛቹ የሰዕል ስብስቦች አንሂድ” አለው። አጫራቹ ግን መዶኸውን አስቀመጠና “በጣም አዝናለሁ ጨረታው እዚህ ላይ ተጠናቋል” በማለት ተናገረ። አዳራሹ በጉምጉምታ ድምጽ ተሞላ። ሁሉም “አንዴ! ሌሎቹስ ስዕሎች?” በማለት ተንጫጩ። የጨረታው መሪ “አዝናለሁ፤ ይህንን ሐራጅ ስማካሄድ ስጋበዝ በኩዛዜው ላይ የተቀመጠ ሁኔታ መኖሩ በምሥጢር ተነግሮኝ ነበር። ይህን ሁኔታ እስከዚህ ድቂቃ ድረስ የመግለጥ ሥልጣን አልነበረኝም። አሁን ግን ስለተጠናቀቀ አነግራችኋለሁ። በዚህ ወቅት ለጨረታ የቀረበው ስዕል የልጁ ምስል ብቻ ነው። የልጁን ምስል የሚወስድ ሰው ንብረቱን በሙሉ አንዲወርስ ባለቤቱ ተናዟል። ንብረቱን በሙሉ ሲባል የስዕል ስብስቦቹንም ይጨምራል። ስለዚህ ልጁን ያገኘው ሰው ሁሉን ወስዶታል” በማለት ስብሰባውን ዘጋ።

እግዚአብሔር የዛሬ 2000 ዓመት ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት በመስቀል ላይ አንዲሞት ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ዓለም ልኮታል። አርሱም ሞትን አሸንፎ ተነስቶ በስማየት በግርማው ቀኝ ተቀምጧል። ዛሬ የእግዚአብሔር መንፈስ ልክ አንደ ጨረታው መሪ በሥፍራ ሁሉ “ልጁን... ልጁን... ልጁን የሚወስድ!” በማለት ይጮኻል። አባት ልጁን የሁሉ

ወራሽ አድርጎታል። በልጁ የሚያምን ከልጁ ጋር ሁሉን ለዘላለም አንደሚወርስ ቅዱስ ቃሉ ይመለከራል። ወንድሜ ልጁ አለህ? አሁኑ ልጁ አለሽ? አባቴ፣ አናቴ ልጁ አለዎት? ሐዋርያው ዮሐንስ አንደጻፈው “ልጁ ያለው (የዘላለም) ሕይወት አለው፤ የአግዚአብሔር ልጅ የሌለው (የዘላለም) ሕይወት የለውም” ።

ተጨማሪ ንባባት፡- ዮሐ. 3፡16, 20፡30-31, ራዕይ 20፡15

ጸሎት

እግዚአብሔር አባት ሆይ፡- እንተ ጸድቅ ነህ! እኔ ኃጢአተኛ ሰው ነኝ! የኃጢአት ውጤት የዘላለም ሞት እንደሆነ አውቃለሁ። ነገር ግን እኔን ከኃጢአትና ከዘላለም ሞት ለማዳን ቅዱስ ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶስን በሥጋ ወደ ምድር ልክሃል። ኢየሱስ ክርስቶስ የኃጢአት ዕዳዬን፣ ፍርዴንና ዕርግማኔን ተሸክሞ በቀራንዮ መስቀል ላይ ስለ እኔ ሞቷል፤ ተቀብሯል። ነገር ግን ሞቶ አልቀረም በሦስተኛው ቀን ሞትን አሸንፎ በአካል ተነሰቷል፤ ወደ ሰማያትም ሄዶ በቀኝህ ከብሯል። ይህ ኢየሱስ የነፍሴ መድኃኒት፣ የሕይወቴ ጌታ ነው። ዛሬ ልቤን ከፍቼ ወደ ሕይወቴ አስገባዋለሁ። ጌታ ኢየሱስ ሆይ! ና ወደ ልቤ ግባ፤ ከኃጢአቴ በደምህ አንጻኝ፤ አዲስ ሰው፤ አዲስ ፍጥረት አድርገኝ። ከዛሬ ጀምሮ ለዘላለም አመልክሃለሁ፤ አክተልሃለሁ። አሜን።

“እፎይ-ታ” በዚህ ሩጫ በበዛበት ዓለም ውስጥ የተመጋቢውን ጊዜ ሳትሻማ የነፍስን ረሃብ የምታስታግስ ጣፋጭ ሕብስት ናት። አንባቢ ለጥናት ሰፊ ጊዜ መመደብ ሳያስፈልገው በ 5 ደቂቃ ውስጥ ሊያጣጥማትና ተግባሩን እየከወነ በማሰላሰል ሊያመነኸጋት የሚችል ምጥን ጉርሻ ናት። በየዕለቱ የምትነበብ እንደመሆኗ መጠን ሳያሰልሱ የእግዚአብሔርን ቃል የማንበብና የማሰላሰል ብሎም የመተግበር ልማድ በአንባቢዎቿ ውስጥ ታዳብራለች። በውስጧ 60 የተለያዩ ተረኮችን ያዘለች እንደ መሆኗ ሳይታወቅ እየጣፈጠ እንደሚወርድ ምግብ ወደ ውስጥ ገብታ መድኃኒት የምትሆን በልክ የተሰነገች የጥምና መድብል ናት።

ከመጽሐፉ መግቢያ የተወሰደ

ወንጌላዊ ያሬድ ጥላሁን ላለፉት 27 ዓመታት በአገር ውስጥና ከአገር ውጪ በመዘዋወር ወንጌልን አገልግሏል። ያሬድ የጎልደን ኦይል አገልግሎት መሥራች ሲሆን በሥልጠና፣ በሥነ-ጽሁፍ እና በኤሌክትሮኒክስ ሚዲያ የክርስቶስን ሕይወት በማካፈል ይታወቃል።

\$14.99
 ISBN 978-0-9987038-0-0
 5 1499 >

9 780998 703800